

[Camre].

folkningen til en mere effektiv indsats over for de stærkt forurenende virksomheder.

Fru Dagmar Mørk Jensen fra det radikale venstre sagde, at det radikale venstre foretrak at fastholde lovens hovedprincipper. Dertil vil jeg kun sige: ja men det er altså også det, der sker. Det er nøjagtig under henvisning til loven, at vi har fremsat dette forslag. Jeg kan ikke undlade at sige til den radikale ordfører, at det har sin baggrund i en behandling, der fandt sted her den 27. maj 1983, af et forslag til beslutning fra socialdemokratiet om standsning af Cheminovas forurening. Det forslag var – jeg citerer den daværende radikale ordfører, hr. Dræbye, og jeg tilslutter mig hans bemærkninger – ikke særlig klart udformet. Hvis man fortolkede det direkte efter ordlyden, kunne det se ud, som om man med et beslutningsforslag ville ændre den eksisterende lovs indhold eller de beføjelser, ministeren har efter loven. Det var ikke formålet.

Vi erkender, at forslaget var uklart udformet. Det var et pålæg til ministeren om at skaffe sig et lovgrundlag. Vi fik dengang – det var i en meget langvarig debat her i salen om Cheminovas forurening – nogle gode råd fra den radikale ordfører og også nogle tilsagn om, at det radikale venstre netop ønskede, at disse ting skulle ske. Det radikale venstres ordfører sagde dengang, at det var netop efter det radikale venstres hoved. Man ønskede netop, at disse ting skulle ske. Man var bare ked af, at teknikken var uhensigtsmæssig, og når vi havde fået den på plads, måtte vi komme tilbage med sagen.

Det er altså på baggrund af det, vi har udformet et forslag, som er i endog nøje overensstemmelse med den eksisterende lovs beføjelser, og derfor håber jeg, at det radikale venstre under udvalgsarbejdet vil tilslutte sig den holdning, som kom til udtryk fra hr. Dræbys side for et år siden: at man ønsker en anvendelse af ministerens call-in-bestemmelse. Dengang var det kun Cheminova, nu har vi taget tre andre virksomheder med, som har tilsvarende store problemer.

Vi håber, at det vil være muligt gennem drøftelsen i udvalget at få fundet et flertal for en effektivisering af behandlingen af miljøproblemer i relation til disse fire stærkt forurenende virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om kortlægning og fjernelse af giftdepoter.

Af Anne Grete Holmsgård (VS) og Lenger (VS).

(Fremsat 30/3 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Beslutningsforslaget lægger op til en skærpelse af den gældende lovgivning om kemikalieaffaldsdepoter. Før jeg kommer med mine kommentarer til de enkelte punkter i beslutningsforslaget, vil jeg godt kort skitsere baggrunden for de regler, vi har i dag om kemikalieaffaldsdepoter.

Miljøstyrelsen foretog i 1980–82 en landsdækkende kortlægning af de kemikaliedepoteringer, der blev foretaget i perioden 1945–76 på lossepladser og andre steder, f.eks. på fabriksgrunde. Undersøgelsen er sket i samarbejde med kommunalbestyrelserne, amtsrådene og hovedstadsrådet. Miljøstyrelsen udsendte i den forbindelse en liste over virksomheder, hvis kemikalieaffald var i søgelyset. Den skulle fortælle kommunerne og amtskommunerne, hvilke virksomhedstyper der særlig skulle være på vagt over for.

Resultaterne af denne kortlægning og undersøgelse er beskrevet i en af miljøstyrelsen udarbejdet redegørelse dateret oktober 1982: »Kemikalieaffaldsdepoter, kortlægning og forslag til løsninger«. Redegørelsen, der lå til grund for forslaget til lov om kemikalieaf-